

”תערוכות תל-אביב” / הארץ / 14.8.64 / תע’ יחיד / גלריה בין לאומית / תל-אביב

שאל סמירה הוא אחד הציירים הצעירים, שלמרות היותם בעלי כשרון, ואפילו יכולת טכנית, בחרו בדרך הקלה של האפקטים החיצוניים. בתערוכתו, מציג סמירה ציורי שמן ומספר מועט של רישומים. דווקא ברישומים נמנע הצייר מאפקטים טכניים לשמם, ומוכיח יכולת השתלטות על השטה, רגישות לשימוש במכחול ושליטה טכנית. שונה המצב בציורי השמן. ציורים אלה פוזלים ברובם אל האפקטיבי, תוך התעלמות מוחלטת מתהליך העיצוב הציורי עצמו. כתמים צבעוניים שפוכים על פני הבר ללא כל ניסיון לעצב מבנה פנימי, ללא כל הסתכנות בהעמדת קונטראסטים צבעוניים. השאיפה היחידה הנראית בעליל, היא להפיק ”אפקט אסתטי”. למען הדיוק, יש לציין, שבכמה מציורי השמן, באקספרסיוניסטיים יותר בטבעם, מופיע שימוש מה במכחול כגורם מעצב, אך גם בציורים אלה אין הארגון הצבעוני נובע מתוך התוכן הפנימי, אלא מנטייה לאפקטים.

הרישומים, בעיקר רישום העירום, מוכיחים שסמירה מחונן במרבית הנתונים להם זקוק צעיר כדי לפתח קו ציור משלו. למעשה, אין לו כל צורך להשען על כל אותם אפקטים. יש אך לקוות שלהבא יושג אצלו הדגש בתהליך הציורי עצמו ולא באפקט דקורטיבי.